

La influència de santa Macrina en el seu germà sant Basili

Dv, 13/01/2012 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Al final d'aquest estudi sobre la teologia trinitària de Basil, entro en alguns aspectes de la seva vida rellevants per aquest tema com la influència de santa Macrina la jove (327-379). En els darrers anys han aparegut diversos estudis que analitzen fins a quin punt la conversió de Basili i el seu amor per l'Esclatúra van ser fruit de l'exemple i la influència de la seva germana gran, Macrina, fundadora del monestir dual (dones i barons) d'Annisa i abadessa del mateix fins a la seva mort, i fins a quin punt cal reconèixer l'autoria de sta. Macrina en la regla monàstica anomenada Regla de sant Basili.

Santa Macrina va ser la primogènita de la que potser ha estat la família més notable de la història del cristianisme. La seva àvia paterna fou santa Macrina la gran, deixeblla dels deixebles de Gregori el Taumaturg, evangelitzador de la Capadòcia que havia tingut per mestre el gran Orígenes. Els seus pares foren sant Basili de Pont i santa Emília de Cesarea, i entre els seus germans hi trobem sant Basili, bisbe de Cesarea, l'asceta Naucrati, sant Gregori, bisbe de Nissa, i el monjo Pere, bisbe de Sebaste. Els pares d'aquesta família pertanyien a la primera generació de cristians de l'era constantiniana, però Macrina la jove va ser educada per la seva àvia Macrina la gran, que encara pertanyia a la generació de cristians pre-constantinians, generació de màrtirs i confessors, avesats a patir persecució com a membres d'una religió il·lícita. Quan Macrina la jove tenia dotze anys la van prometre amb un jove advocat que treballava al despatx del seu pare, però el promès va morir al cap de poc. Amb gran sorpresa i fins i tot escàndol de la família, Macrina va negar-se aleshores rotundament a considerar cap altra proposta matrimonial i va decidir de consagrar-se a Déu com a verge vídua, iniciant a la casa familiar una vida dedicada a la pregària, l'estudi de les Esclatúres i les obres de caritat.

Des dels deu fins als disset anys, Basili va conviure a la llar familiar amb la seva germana asceta, només dos anys més gran que ell. Dels disset fins als vint-i-set anys, Basili va estudiar a Cesarea, Constantinoble i Atenes. Durant aquests deu anys, la casa familiar, sota el guiatge i la inspiració de Macrina, es va anar transformant paulatinament en un dels primers monestirs cristians que - a diferència dels grups ascètics del desert de la Tebaida - incloïa dones, barons i nens i estava estructurat com una veritable societat alternativa, com un signe profètic estable dins del món, en plena comunió amb el bisbe i l'Església local. El monestir de Macrina tenia propietats i les administrava en bé dels pobres; tenia també animals i tallers artesanals. Tothom prenia part en els treballs manuals i els oficis necessaris per al manteniment de la casa. S'hi vivia amb simplicitat i ordre i la vida de fe s'estructurava al voltant de la recitació cantada dels salms, feta en comú diversos cops al dia.

[\(Extret de Ser persona, avui: estudi del concepte de 'persona' en la teologia trinitària clàssica i de la seva relació amb la noció moderna de llibertat. Teresa Forcades i Vila. Publicacions de l'Abadia de Montserrat\).](#)